

Jeg skal have fundet Adams onkel

Slægtsforskning. Preben Gloggengiesser har ført sin slægt tilbage til 1200 tallet. Meget foregår i Tyskland.

Af Benny Gade, gade@bergske.dk
Lørdag den 2. februar 2013, 13:05

DEL ARTIKLEN

Print

Mail

Preben Gloggengiesser har gang i to computere, når han arbejder. Han fører sit arkiv på den ene, mens han slår oplysninger op på den anden. Foto: Johan Gadegaard.

Nørre nissum: »Jeg har været heldig, fordi min familie er »blevet til noget,« siger Preben Gloggengiesser.

Når han graver i sin slægt, fører det ham tilbage til de tyske bystater, hvor klokkestøbere, glockengiessere, var velanskrevne. Efternavnet skyldes nemlig den gamle slægts evner til at arbejde med bronze.

En god klokkestøber kunne også støbe kanoner, og det gjorde man i stor stil. Derfor var klokkestøbere velansete og magtfulde folk, og derfor sad flere med i råd og forsamlinger. En gren af slægten blev på et tidspunkt endda adlet af kejseren og førte eget våbenskjold. Derfor kan Preben Gloggengiesser fra Nørre Nissum finde mange dokumenter, der fortæller om slægten langt tilbage i tiden. Han har konstateret, at den ældste med navnet Gloggengiesser blev født i Nürnberg i 1367, men reelt kan han føre slægten tilbage i lige linie til 1200 tallet - noget, man skal være heldig for at gøre inden for slægtsforskning.

Ikke en eneste bonde

MEST LÆSTE

- [Helikopter hentede død sejler](#)
- [Bøder for at køre uden kørekort](#)
- [Truede mand på livet](#)
- [Anmelder hørte skud i skoven](#)
- [Tidligere seminarielektor er død](#)
- [Vattenfall: Kystnære vindmøller giver 5000 arbejdspladser](#)
- [Genboer ramt af indbrud](#)

TILMELD NYHEDSBREV

Få flere fordele

Fordelsklubben giver dig lokale og unikke oplevelser - [læs mere her](#)

email:

Ofte er det bønder, der dominerede i middelalderen, men deres navne og slægtsled er sjældent beskrevet eller navngivne på samme vis som det mere velansete borgerskab. Det er Preben Gloggengiessers held, for gennem hele hans slægtsled er han endnu ikke stødt på en eneste bonde. De har været klokkestøbere, håndværkere, købmænd eller ud af en kunstnerisk linie. Det bedre borgerskab. Preben Gloggengiesser må siges selv at være fortsat ad den linje, for han har hele livet undervist i kreative fag.

»Jeg har været heldig at finde nogle, der er lidt småadelige, og som jeg kan finde kilder på langt tilbage,« siger han.

De har ikke alle heddet Gloggengiesser som Preben. Nogle har også heddet det mere tysk korrekte Glockengiesser. Den gren af familien skyldes tilknytningen til Østrig og Schweiz.

»I begyndelsen troede jeg ikke, at den gren af familien havde noget med mig at gøre, men det fandt jeg senere ud af, at de havde,« fortæller Preben Gloggengiesser.

Verden åbnede sig

Det var omkring 2005, at Preben Gloggengiesser for alvor begyndte at interessere sig for sit specielle efternavn. Han kom på efterløn og fik dermed tid til at gå i dybden med slægten. Samtidigt forhindrede flere operationer ham i at tage på en planlagt med strabadserende tur til Grønland. Det blev i stedet en tur i bil til Tyskland til Lindau, hvor hans tyske slægt nedstammer fra.

Og så begyndte verden for alvor at åbne sig for ham. I dag har han over 10.000 slægtsnavne registreret i sin database, og der støder løbende nye navne til. Han kan slet ikke lade være med at grave dybere ned i rødderne.

Får en samhørighed

»Jeg får en samhørighed med dem, når jeg sidder og finder alle navnene frem. Jeg får en forståelse af min egen slægt, og der dukker også specielle historier op ind i mellem. Når jeg sidder og læser i en kirkebog, at en slægtning fik 10 børn, men kun en enkelt overlevede, så sidder man tilbage med en klump i halsen og får en forståelse for, hvor svære vilkårene var dengang,« siger Preben Gloggengiesser.

Præsten satte streger

Undertiden er det også små, underfundige historier, der dukker op. Som dengang en slægtning ifølge kirkebogen blev udlagt som far til et barn uden for ægteskab. Præsten anførte med sirlig skrift: »Det er i øvrigt fjerde gang, han bliver udlagt.« Og med tykke, sorte streger under ordet »fjerde«.

»Så får du jo pludselig også præstens holdning til personen,« siger Preben Gloggengiesser og griner.

Klokkestøbere, småadelige og håndværkere. Jo, Preben Gloggengiesser er ud af en pæn familie og kan stadig finde spor efter dem i Tyskland. De gamle bronzeklokker, som familien har støbt, er stadig i brug i flere tyske kirker. Den første adelige Gloggengiesser overtog et stort hus med det makabre navn »Galgenhof« (Galgegården), men omdøbte det til »Glockenhof« (Klokkegården). Dette hus står endnu i Tyskland og vidner om den adelige gren af slægten, som i dag er uddød.

Ingen forbrydere

Faktisk er Preben Gloggengiessers stamtræ næsten for pæn. Han leder endnu forgæves efter en rigtig forbryder, for en sådan ville han gerne finde i sit stamtræ. Dem må han ty til en svigerdatter for finde, for i hendes slægt vrimler det med natmænd og andet godtfolk, der færdedes hjemmevant ud af landets politistationer og fængsler.

Men Preben Gloggengiesser graver videre, for han kan ikke lade være.

»Jeg stopper den dag, jeg finder Adams onkel,« siger Preben Gloggengiesser med tanke på Bibelens beskrivelse af de første mennesker på Jorden, Adam og Eva.

Han søger i arkiver på internettet, danske kirkebøger, amerikanske indvandrerarkiver, tyske byarkiver, oversigter over tyske kirkeklokker. Og meget, meget andet.

Giver tilhørsforhold

»Man er jo rundet af et eller andet. En familie giver et tilhørsforhold, og det har alle vi mennesker jo som en indlært rod. Jeg kan godt forstå, hvis folk uden kendskab til familie oplever en rodløshed og ikke har et tilhørsforhold. Jeg sidder med

en følelse af, at alle disse navne er min familie,« siger han.

Så han graver videre, men han gør det først og fremmest for sin egen skyld. Der er nemlig ikke nogle til at føre hans arbejde videre den dag, han også blot bliver et navn i en database. Han har heller ikke planer om at udgive en slægtsbog, for den bliver alligevel aldrig færdig. I stedet udgiver han alt sit materiale på nettet, hvor han løbende kan lade informationerne ekspandere og hvor hele familien kan søge oplysninger. Og gør det. Om slægten Gloggeniesser.

Hvis huset brændte

»Det værste ville faktisk være, hvis huset en dag brændte. Da ville jeg som det første gribe min slægtsforskning og styrte ud ad døren, for det bliver jo en del af dit liv. Faktisk er der en fare ved slægtsforskning. Du bliver bidt af det,« siger Preben Gloggeniesser.